

Sygn. akt VII Pa 3/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Monika Kiwiorska – Pająk (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Czarnik, SO Ewa Pietrzak

Protokolant: st. sekretarz sądowy Marta Kołodziejczyk

przy udziale ----

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa 1. Gminy B., 2. Szkoły Podstawowej im. (...) w P.

przeciwko H. K.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez stronę powodową ad. 1 Gminę B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 04 października 2013 r. sygn. akt IV P 2/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od strony powodowej Gminy B. na rzecz pozwanej H. K. kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku – Sąd Pracy wyrokiem z dnia 4 października 2013 r. w sprawie z powództwa Gminy B. oraz Szkoły Podstawowej im. (...) w P. przeciwko H. K. o zapłatę powództwo oddalił, zasądził od powodów na rzecz pozwanej H. K. kwotę 3 617zł tytułem zwrotu kosztów procesu, nakazał powodom uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kłodzku) kwotę 1 231zł tytułem opłaty sądowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwana H. K. zatrudniona była u strony powodowej w Szkole Podstawowej w P. od 01.09.1978r. jako nauczyciel, a od 01.01.1991r. do 29.04.2011r. pełniła funkcję dyrektora Szkoły Podstawowej im. (...) w P..

Obowiązki pozwanej wynikające z pełnienia przez nią funkcji dyrektora szkoły, określone były w Statucie Szkoły w § 4 tegoż statutu. M.in. do obowiązków pozwanej należało kierowanie bieżącą działalnością dydaktyczno- wychowawczą i opiekuńczą szkoły, sprawowanie nadzoru pedagogicznego nad działalnością nauczycieli i wychowawców,

przewodniczenie w Radzie Pedagogicznej, realizowanie uchwał rady pedagogicznej, jeżeli są zgodne z prawem oświatowym, niezgodne zaś wstrzymuje i powiadamia o tym fakcie organ prowadzący, powierzanie stanowiska wicedyrektora społecznego i odwoływanie go po zasięgnięciu opinii organu prowadzącego oraz rady pedagogicznej, zatrudnianie i zwalnianie nauczycieli i pracowników niepedagogicznych zgodnie z odrębnymi przepisami, przyznawanie nagród i wymierzanie kar pracownikom szkoły, dysponowanie środkami finansowymi, opracowywanie arkusza organizacyjnego, dbanie o powierzone mienie, wydawanie poleceń służbowych, dokonywanie oceny pracy nauczycieli, mianowanie nauczycieli realizowanie pozostałych zadań wynikających z ustawy „Kata Nauczyciela”, kontrolowanie spełniania obowiązku szkolnego i wydawanie decyzji administracyjnych w zakresie zezwolenia na realizację obowiązku szkolnego poza szkołą i przeprowadzanie egzaminu klasyfikacyjnego, reprezentowanie szkoły na zewnątrz, tworzenie Rady Szkoły pierwszej kadencji, współpracowanie z Radą Rodziców, Radą Pedagogiczną i Samorządem Uczniowskim, rozstrzyganie spraw spornych i konfliktowych pomiędzy organami, przestrzeganie postanowień statutu w sprawie rodzaju nagród i kar stosowanych wobec uczniów, podejmowanie decyzji o zawieszeniu zajęć dydaktycznych z zachowaniem warunków określonych odrębnymi przepisami, prowadzenie dokumentacji pedagogicznej zgodnie z odrębnymi przepisami.

W dniu 20.10.2008r. Burmistrz B. wydał Zarządzenie nr (...) - (...) w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu do szkół.

Organizacja dojazdu uczniów do szkół należała do zadań własnych gminy.

Do obowiązku dyrektorów szkół należało przedstawianie wykazu uczniów uprawnionych do dowozu do szkoły, zgodnie z zasadami określonymi w Zarządzeniu Burmistrza B. z dnia 20.10.2008r.

Wykaz uczniów uprawnionych do korzystania z dowozu do szkoły dyrektorzy sporządzali na podstawie oświadczeń rodziców oraz wykazu adresów uczniów.

Na podstawie przedstawionych przez pozwaną wykazów uczniów uprawnionych do dowozu do szkoły, powodowa Gmina B. zawarła umowę z Przedsiębiorstwem (...) S.A. w K. na sprzedaż biletów miesięcznych dla uczniów szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina B..

Zgodnie z umową, zamówienia na bilety składane były przez dyrektorów szkół w (...), zaś należność za bilety regulowała Gmina B. na podstawie faktury VAT.

W dniu 16.09.2011r. Gmina B. dokonała pomiaru odległości drogi uczniów do Szkoły w P..

Pomiaru dokonano w ten sposób, że busem spod szkoły z wyzerowanym licznikiem jechano pod adres z wykazu i wpisywano ilość kilometrów, jeśli nie można było podjechać pod dom, dodawano około 100 m do pomiarów. Przedstawiciel szkoły nie był obecny przy tych pomiarach

Sąd I instancji przy tak ustalonym stanie faktycznym uznał powództwo za nieuzasadnione wskazując, iż strona powodowa nie wskazała podstawy prawnej roszczenia, jednakże z treści uzasadnienia pozwu wynika, iż odpowiedzialność pozwanej wywodzi z przepisów kodeksu pracy, wskazując na naruszenie przez pozwaną obowiązków pracowniczych.

W myśl art. 114 k.p. pracownik, który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych, ze swojej winy wyrządził szkodę ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

Wobec czego pracownik ponosi odpowiedzialność na podstawie wyżej cytowanych przepisów art. 114 -119 k.p. wówczas, gdy pracodawca udowodni okoliczności uzasadniające tę odpowiedzialność tj. naruszenie obowiązków pracowniczych, winę pracownika, wysokość rzeczywistej szkody oraz normalny związek przyczynowy.

Według Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie strona powodowa nie udowodniła powyższych okoliczności, a zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że pozwana nie naruszyła obowiązków pracowniczych.

Szczegółowe obowiązki pozwanej jako dyrektora Szkoły w P. zostały ujęte w § 4 Statutu Szkoły w P.. Nie wynika z niego, aby do obowiązków pracowniczych pozwanej należało „zamawianie biletów miesięcznych dla uczniów”, a tym bardziej mierzenie odległości pomiędzy miejscem zamieszkania ucznia uprawnionego, a szkołą.

Organizacja bezpłatnego dowozu dzieci do szkół podstawowych i gimnazjów zgodnie z zasadami określonymi w art. 17 ust. 3 i 3a Ustawy o systemie oświaty należała do obowiązków gminy. Realizując ten obowiązek Burmistrz B. w dniu 20.10.2008r. wydał Zarządzenie w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu do szkół, a wykonanie tego zarządzenia powierzono Zastępcy Burmistrza.

W oparciu o to zarządzenie powodowa Gmina B. zawarła z Przedsiębiorstwem (...) S.A. w K. umowę na sprzedaż biletów miesięcznych, z § 2 tejsze umowy wynikało, że zamówienia na te bilety miesięczne składane będą przez dyrektorów szkół, zaś należność za bilety regulowana będzie przez Gminę.

Zatem rola dyrektora szkoły według wyżej opisanych zasad ograniczała się do złożenia zamówienia.

Sąd wskazał, iż z zeznań świadków M. K., M. Z., M. S., K. S., K. W.- S. wynika, że dyrektorzy szkół – w tym pozwana- sporządzali wykazy uprawnionych uczniów do dowozu do szkoły, według oświadczeń rodziców oraz miejsca zamieszkania uczniów, przy czym dyrektorzy nie byli obowiązani dokonywać pomiarów odległości pomiędzy miejscem zamieszkania uprawnionego ucznia, a szkołą.

W ocenie Sądu Rejonowego zeznania świadków należy uznać za wiarygodne, bowiem znajdują uzupełnienie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach stron.

Jak zeznała R. S. – słuchana w charakterze strony powodowej – „zasady wskazywania odległości miejsca zamieszkania ucznia od szkoły nie są nigdzie ściśle określone, nie ma też przepisu, który nakładałby na dyrektorów placówek, w tym pozwanej, do obowiązku mierzenia odległości między miejscem zamieszkania, a szkołą.

Również z zeznań pozwanej wynika, że ani statut, ani zarządzenie Burmistrza nie nakłada na nią obowiązku weryfikowania oświadczeń rodziców o uprawnieniu dzieci do dowozu, a tym bardziej dokonywania pomiaru tych odległości .Pozwana przekazywała wykazy uczniów do Urzędu Gminy, który decydował które dzieci będą dowożone transportem własnym Gminy, a które komunikacją publiczną bezpłatnie; zamówienia składane przez nią w (...) dotyczyły uczniów korzystających z komunikacji publicznej.

Nadto podniosła, iż przez okres 5 lat ten sposób jej pracy w tym zakresie nie był kwestionowany, choć szkoła podlegała kontroli organu prowadzącego. Zatem – zdaniem Sądu – powodowie nie wykazali, aby pozwana naruszyła obowiązki pracownicze albowiem do naruszenia dochodzi wówczas, gdy pracownik działał sprzecznie z ciężącym na nim obowiązkiem lub nie podejmował działania mimo, że powinien to uczynić.

Zdaniem Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, by do obowiązków pozwanej należało weryfikowanie oświadczeń rodziców, na podstawie których sporządzała wykazy uczniów, a tym bardziej, że ciążył na niej obowiązek pomiaru odległości pomiędzy szkołą, a miejscem zamieszkania uczniów. Podobne stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 11.05.1977r. IV PR 109/77 Lex 14384, w którym stwierdził że zgodnie z art. 114 i 115 k.p. pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez zakład pracy tylko w razie zawinionego niewykonania obowiązków pracowniczych, pozostających w związku przyczynowym ze szkodą. Z samego faktu powstania szkody, gdy nie zachodzi szczególna odpowiedzialność za mienie powierzone, nie można domniemywać winy pracownika, jak również niedopełnienia przez niego obowiązków.

Sąd podniósł, że powodowie nie wykazali wysokości powstałej szkody. Jako podstawę wyliczenia szkody powodowie wskazali dokonanie pomiarów przez pracowników Urzędu Gminy w dniu 16.09.2011r. pomiędzy miejscem

zamieszkania a szkołą. Jak wynika z zeznań ś. A. W. i A. U. pomiary dokonywane były w ten sposób, że kierowca wyjeżdżał spod szkoły busem z wyzerowanym licznikiem i jechał pod adres wskazany na wykazie; sprawdzono jaką odległość podaje licznik i wpisywaną ją w metrach.

Sąd wskazał, iż zasługuje na uwzględnienie zarzut pozwanej, iż dokonane pomiary są niewiarygodne, bowiem każdy z nich zamyka się końcówką „0”, tym bardziej iż z zeznań A. W. i A. U. wynika że „w kilku wypadkach nie dojechano pod sam dom, ale wtedy dom był w zasięgu naszego wzroku i dodaliśmy do wskazań wartości licznika około 100m”.

Zdaniem Sądu Rejonowego powodowie nie wskazali też sposobu wyliczenia szkody określonej na kwotę 24 606,09zł, mimo iż zgodnie z art. 119 k.p. odszkodowanie ustala się w wysokości wyrządzonej kwoty, jednak nie może ono przewyższać kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody.

Sąd podniósł, iż pracownik odpowiada materialnie tylko wówczas, gdy zaistnieją łącznie wszystkie wyżej wymienione przesłanki odpowiedzialności. Ciężar dowodu w przedmiocie ich zaistnienia oraz wysokości powstałej szkody spoczywają zgodnie z przepisem art. 116 k.p. na pracodawcy, który dochodzi odszkodowania. Tymczasem w przedmiotowej sprawie powodowie nie udowodnili okoliczności uzasadniających zasadność roszczenia odszkodowawczego od pozwanej. Wprawdzie z zeznań zawnioskowanych przez powodów świadków K. W.-S., B. H.-S. wynika, że w ich ocenie pozwana miała obowiązek weryfikowania wykazów uczniów, a nawet pomiarów odległości miejsca zamieszkania od szkoły.

Sąd wskazał, iż nie dał wiary tym zeznaniom, albowiem świadkowie ci nie byli przełożonymi pozwanej, jej pracodawcą; stanowiły one jedynie subiektywną ocenę świadków, nie potrafili wskazać dokumentu lub przepisu, z którego wynikały te obowiązki pozwanej. Dodatkowo świadek B. H.-S. pełni funkcję wiceburmistrza i była odpowiedzialna za wykonanie zarządzenia Burmistrza z dnia 20.10.2008r. o organizacji dowozu uczniów do szkoły.

Według Sądu zasługuje również na uwzględnienie zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwaną.

W myśl art. 291 § 1 z. 2 k.p. roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jednakże roszczenia pracodawcy o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracownika wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ulegają przedawnieniu z upływem 1 roku od dnia, w którym pracodawca powziął informację o wyrządzeniu przez pracownika szkody; nie później jednak niż z upływem 3 lat od jej wyrządzenia, zatem niezależnie od powzięcia przez pracodawcę wiadomości o wyrządzeniu szkody i jej sprawcy roszczenie o jej naprawienie przedawnia się z upływem 3 lat od wyrządzenia szkody, tj. od powstania skutku w postaci uszczerbku w majątku pracodawcy, będącego następstwem zachowania się pracownika. Powodowie wnieśli pozew w dniu 23.12.2011r. domagając się zapłaty za okres od 1.09.2008r. do 31.08.2011r.

W tym stanie Sad uznał, iż roszczenie powódki za okres od 1.09.2008r. do 23.11.2008r. uległo przedawnieniu.

Sąd mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności faktyczne i prawne oddalił powództwo jako niezasadne.

Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zasądzając je od powodów na rzecz pozwanej, w tym koszty zastępstwa w kwocie 3 600zł ustalone stosownie do przepisu § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, 17zł opłaty od pełnomocnictwa. Na podstawie art. 13 ust. 1 u.o.k.s.c. nakazano powodowi uiścić opłatę sądową w wysokości 1 231zł.

Od w/w wyroku apelację złożyła Gmina B. zaskarżając wyrok w całości i zarzucając :

- naruszenie przepisu art.114 kodeksu pracy w zw. z art. 5 ust.4 ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o systemie informacji oświatowej w zw. z § 4 Statutu Szkoły Podstawowej w P. oraz § 2 pkt.1 zarządzenia Nr (...) - (...) w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu do szkół poprzez przyjęcie, że pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty odszkodowania z tytułu nieprawidłowego wykonywania swojego obowiązku pracowniczego obejmującego składanie zamówień na bilety przewoźnika dla uprawnionych do bezpłatnego przewozu uczniów oraz obowiązku

prawidłowego sporządzania wykazów uczniów uprawnionych do korzystania z bezpłatnego transportu do Szkoły Podstawowej w P..

- rażąco naruszenie przepisu art. 233§ 1 kpc poprzez przyjęcie za własne ustaleń faktycznych ewidentnie sprzecznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym , w tym wskutek braku oceny zeznań niektórych świadków jak również brak przyjęcia jako fragmentu ustalonego stanu faktycznego okoliczności wprost wynikających z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów tj. pisemnych poleceń Gminy B. z dnia 23 maja 2006 r., z dnia 12 czerwca 2007 r., z dnia 2 czerwca 2010 r. oraz z dnia 25 maja 2011 r. z których to dokumentów niezbitnie wynika, że dyrektorzy szkół prowadzonych przez Gminę B. zostali, w formie pisemnej, zobowiązani do sporządzenia wykazów uczniów kwalifikujących się do korzystania z bezpłatnego przewozu do szkół.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o :

1/ zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji poprzez zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 24.606,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł

ewentualnie

1/ uchylenie w całości zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego w kwocie 1200 zł.

Sąd zważył , co następuje :

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo postępowanie dowodowe i w oparciu o to postępowanie wydał trafne rozstrzygnięcie.

Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisu art.114 kodeksu pracy w zw. z art. 5 ust.4 ustawy z dnia 19 lutego 2004 r. o systemie informacji oświatowej w zw. z § 4 Statutu Szkoły Podstawowej w P. oraz § 2 pkt.1 zarządzenia Nr (...) - (...) w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu do szkół poprzez przyjęcie, że pozwana nie jest zobowiązana do zapłaty odszkodowania z tytułu nieprawidłowego wykonywania swojego obowiązku pracowniczego obejmującego składanie zamówień na bilety przewoźnika dla uprawnionych do bezpłatnego przewozu uczniów oraz obowiązku prawidłowego sporządzania wykazów uczniów uprawnionych do korzystania z bezpłatnego transportu do Szkoły Podstawowej w P..

Zgodnie z art.114 kp pracownik który wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych ze swej winy wyrządził pracodawcy szkodę ponosi odpowiedzialność materialną według zasad określonych w przepisach niniejszego rozdziału.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, iż pozwana nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 114 kpc ponieważ nie zostały spełnione przesłanki określone w w/w przepisie , gdyż powstała szkoda nie wynika z niewykonania przez pozwaną lub nienależytego wykonania obowiązków pracowniczych.

Strona powodowa w pozwie o zapłatę odszkodowania wniosła o :

1/ zasądzenie od pozwanej na rzecz solidarnych powodów kwoty 24.606, 09 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 października 2011 r. do dnia zapłaty

2/ zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania sądowego w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł. Strona powodowa wskazała, iż pozwana H. K. zamówiła na okres od 1września 2008 r. do 31 sierpnia 2011 r. bilety miesięczne na rzecz nieuprawnionych do ich otrzymania uczniów. Według strony powodowej powyższe działanie pozwanej skutkowało szkodą w mieniu Gminy B. a tym samym również pracodawcy

w łącznej kwocie 24.606,09 zł. Strona powodowa wskazała, iż twierdzenie pozwanej, że brak jest podstaw do żądania od niej zapłaty powyższej kwoty, nie polega na prawdzie bo to pozwana samodzielnie składała zamówienia i nie były one aprobowane przez pracowników powoda.

Pozwana H. K. wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że zgodnie z przepisami ustawy o systemie oświaty zobowiązanym do dowozu uczniów do szkoły jest Gmina. Burmistrz Gminy w dniu 20.11.2008r. wydał Zarządzenie w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu uczniów do szkół, zgodnie z którym miał być realizowany dowóz uczniów do Szkoły Podstawowej w P.. Zarządzenie wyznaczało jako jego realizatora Zastępcę Burmistrza (§ 4) i nie ustalało innego kręgu osób odpowiedzialnych za jego wykonanie. Załącznik do zarządzenia określał tylko środki, transport i trasę jazdy. Powodowie nie wykazali czy pozwana była w ogóle adresatem tego zarządzenia, mimo że na powodach spoczywa ciężar dowodu z myślą art. 6 k.c. Nadto umowę na dowóz uczniów do szkół z (...) zawiązała Gmina. Natomiast rola dyrektorów szkół, w tym pozwanej ograniczała się do złożenia przez pozwaną zamówienia na bilety miesięczne w (...). Żaden z aktów i dokumentów, na które powołuje się powód nie precyzuje kto i w jaki sposób miał dokonać pomiaru odległości miejsca zamieszkania ucznia do placówki szkolnej czy opiekuńczej.

Zgodnie z przepisem art. 17 ust.1 ustawy o systemie oświaty sieć publicznych szkół powinna być zorganizowana w sposób umożliwiający wszystkim dzieciom spełnianie obowiązku szkolnego, z uwzględnieniem ust. 2. Droga dziecka z domu do szkoły nie może przekraczać:

1) 3 km - w przypadku uczniów klas I-IV szkół podstawowych,

2) 4 km - w przypadku uczniów klas V i VI szkół podstawowych oraz uczniów gimnazjów.

3. Jeżeli droga dziecka z domu do szkoły, w której obwodzie dziecko mieszka:

1) przekracza odległości wymienione w ust. 2, obowiązkiem gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu dziecka albo zwrot kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice, a do ukończenia przez dziecko 7 lat - także zwrot kosztów przejazdu opiekuna dziecka środkami komunikacji publicznej;

2) nie przekracza odległości wymienionych w ust. 2, gmina może zorganizować bezpłatny transport, zapewniając opiekę w czasie przewozu.

3a. Obowiązkiem gminy jest:

1) zapewnienie uczniom niepełnosprawnym, których kształcenie i wychowanie odbywa się na podstawie art. 71b, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższej szkoły podstawowej i gimnazjum, a uczniom z niepełnosprawnością ruchową, upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym - także do najbliższej szkoły ponadgimnazjalnej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 21. roku życia;

2) zapewnienie dzieciom i młodzieży, o których mowa w art. 16 ust. 7, a także dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do ośrodka umożliwiającego tym dzieciom i młodzieży realizację obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 roku życia;

3) zwrot kosztów przejazdu ucznia, o którym mowa w pkt 1 i 2, oraz jego opiekuna do szkoły lub ośrodka, wymienionych w pkt 1 i 2, na zasadach określonych w umowie zawartej między wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) a rodzicami, jeżeli dowożenie i opiekę zapewniają rodzice.

4. Rada gminy, z uwzględnieniem ust. 1 i 2, ustala plan sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez gminę, a także określa granice obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów, z wyjątkiem specjalnych, mających siedzibę na obszarze gminy, z zastrzeżeniem art. 58 ust. 2. W przypadku publicznych

szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez inne organy, określenie granic ich obwodów następuje w uzgodnieniu z tymi organami. Uchwała rady gminy podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

5. Rada powiatu ustala plan sieci publicznych szkół ponadgimnazjalnych oraz szkół specjalnych, z uwzględnieniem szkół ponadgimnazjalnych i specjalnych mających siedzibę na obszarze powiatu prowadzonych przez inne organy prowadzące, tak aby umożliwić dzieciom i młodzieży zamieszkującym na obszarze powiatu lub przebywającym w zakładach i jednostkach, o których mowa w art. 3 pkt 1a lit. b, realizację odpowiednio obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki.

Zgodnie z zarządzeniem Nr (...) - (...) z dnia 20 października 2008 Burmistrza B. w sprawie dopuszczalnych form organizowania transportu do szkół wydanym na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz 1591 z późn. zm.) oraz art.17 ust.3 i 3a ustawy o systemie oświaty (tekst jednolity Dz.U. z 1996r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.) oraz § 6 pkt 9 Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta i Gminy B.

1. Gmina organizuje bezpłatny dowóz dzieci do szkół podstawowych i gimnazjów, wyłącznie w ramach obwodu tych szkół, własnymi środkami transportu, o ile droga dziecka z domu do szkoły przekracza:

a) 3 km - w przypadku uczniów klas I - IV szkół podstawowych,

b) 4 km - w przypadku uczniów klas V i VI szkół podstawowych oraz uczniów gimnazjów.

2. Gmina organizuje bezpłatny dowóz dzieci sześciolletnich do przedszkoli i oddziałów przedszkolnych przy szkołach podstawowych własnymi środkami transportu, o ile droga dziecka z domu do najbliższego przedszkola lub oddziału przedszkolnego przekracza 3 km.

3. Trasy jazdy busów i autobusów szkolnych określa załącznik nr 1.

Z umowy zawartej w dniu 1 lutego 2004 r. pomiędzy Gminą B. a Przedsiębiorstwem (...) S.A wynika, iż przedmiotem umowy są zasady sprzedaży biletów miesięcznych dla uczniów szkół, dla których organem prowadzącym jest Gmina B.. Zamówienia na bilety miesięczne składane będą przez dyrektorów szkół w (...) w B. w terminach ustalonych przez strony.

W ocenie Sądu Okręgowego, która jest zgodna z oceną Sądu Rejonowego na podstawie w/w przepisów obowiązek organizowania bezpłatnych dojazdów do szkół określonych w/w przepisach należy do gminy a nie do Szkoły. Z uwagi na to, iż pozwana była pracownikiem Szkoły a nie gminy, która jest organem prowadzącym szkołę, nie była odpowiedzialna za organizację bezpłatnego dowozu dzieci.

Należy zgodzić się z pozwaną iż zasady wskazywania odległości miejsca zamieszkania ucznia od szkoły nie są nigdzie ściśle określone, nie ma też przepisu, który nakładałby na dyrektorów placówek w tym pozwanej do obowiązku mierzenia odległości. Również strona powodowa nie opracowała tych zasad w sposób jednoznaczny dla wszystkich placówek jej podległych. Nawet w tabelach rozesłanych przez stronę powodową do dyrektorów Szkół mających służyć do ustalania listy uczniów uprawnionych do bezpłatnych przejazdów nie przewidziano rubryki dotyczącej wskazania odległości między miejscem zamieszkania ucznia a szkołą. W ocenie tut. Sądu wprowadzenie obowiązku wskazania odległości od miejsca zamieszkania danego ucznia do szkoły rodziłoby obowiązek weryfikacji tej odległości w wiarygodny sposób przez osoby odpowiadające za przedstawienie tych danych.

Na marginesie należy wskazać, że ponieważ gmina nie określiła zasad wskazywania w/w odległości praktyka wśród dyrektorów szkół była w tym zakresie niejednolita - niektórzy dyrektorzy mierzyli je osobiście, inni podawali je zgodnie z oświadczeniem rodziców inni zwracali się o ustalenie tych odległości do organu założycielskiego. Natomiast pozwana wykazywała w/w odległość na podstawie oświadczeń rodziców.

Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że skoro gmina jako organizator bezpłatnych dowozów dzieci do szkół nie wskazała w wydanym zarządzeniu jednoznacznych ustaleń osób uprawnionych do korzystania z tego, to brak podstaw do uznania, iż pozwana, która ustalała w/w odległości w oparciu o oświadczenia rodziców odpowiada za szkody wyrządzone wskutek umieszczenia na liście uczniów, którzy z takiego bezpłatnego dowozu do szkoły nie powinni korzystać.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut naruszenia przepisu art. 233§ 1 kpc poprzez przyjęcie za własne ustaleń faktycznych ewidentnie sprzecznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym, w tym wskutek braku oceny zeznań niektórych świadków jak również braku przyjęcia jako fragmentu ustalonego stanu faktycznego okoliczności wprost wynikających z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów tj. pisemnych poleceń Gminy B. z dnia 23 maja 2006 r., z dnia 12 czerwca 2007 r., z dnia 2 czerwca 2010 r. oraz z dnia 25 maja 2011 r. z których to dokumentów niezbicie wynika, że dyrektorzy szkół prowadzonych przez Gminę B. zostali, w formie pisemnej, zobowiązani do sporządzenia wykazów uczniów kwalifikujących się do korzystania z bezpłatnego przewozu do szkół.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy. Podnoszone przez powoda uchybienia w postaci braku oceny zeznań niektórych świadków nie mają wpływu na dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Również nie uwzględnienie w stanie faktycznym pisemnych poleceń Gminy B. z dnia 23 maja 2006 r., z dnia 12 czerwca 2007 r., z dnia 2 czerwca 2010 r. oraz z dnia 25 maja 2011 r. z których wynika, że dyrektorzy szkół prowadzonych przez Gminę B. zostali w formie pisemnej, zobowiązani do sporządzenia wykazów uczniów kwalifikujących się do korzystania z bezpłatnego przewozu do szkół pozostaje bez wpływu na ocenę rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Wskazać należy, iż pozwana nie kwestionuje iż została zobowiązana do sporządzenia wykazów uczniów uprawnionych do korzystania z bezpłatnych przejazdów a jedynie, iż z zarządzenia Gminy B. jak również z żadnych innych przepisów nie wynika według jakich zasad należy ustalać odległość od miejsca zamieszkania uczniów do szkoły przy ustalaniu list uczniów uprawnionych do bezpłatnych przejazdów. Z tych też przyczyn nie ponosi odpowiedzialności za nieprawidłowe sporządzenie w/w list.

Mając powyższe na uwadze apelacja strony powodowej jako niezasadna podlega oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

Pełnomocnik strony pozwanej będącym radcą prawnym wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym w kwocie 3600 zł. Stawka minimalna za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym, zgodnie z przepisem § 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490) wynosi 50% stawki minimalnej – nie mniej niż 60 zł. Stawka minimalna dla rodzaju rozpoznawanej sprawy i wartości przedmiotu sporu zgodnie z przepisem § 6pkt.6 rozporządzenia wynosi 3600 zł, co w postępowaniu apelacyjnym daje kwotę 1800 zł i do zwrotu takiej kwoty tytułem zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym stroną powodową Sąd zobowiązał.